

for mener vi, at der her kan ske en automatisk Ligestilling med, hvad der fandt Sted for de udenrigsministerielle Tjenestemænds Vedkommende. Vi ønsker at skabe Lovregel for, at overalt, hvor det er Embedets Værdi, der har Betydning for det private Selskab, forbydes det Tjenestemændene at overtage disse Bierhverv, og her mener vi ikke at kunne indlade os paa at give Adgang til Dispensation, her mener vi ikke at ville overlade hverken de høje Finansudvalg, som jo indtager en ganske dominerende Stilling, og som jeg skulde tro har nok at gøre med de Ting, de har at varetage, eller nogen administrativ Myndighed at gøre Undtagelser, men der bør være et absolut Forbud. Et saadant har vi jo ogsaa for en Række af Tjenestemandstillinger. I Bankinspektørens Instruks hedder det, at det er ham forbudt at modtage Stillinger i Banker o. s. v. Vi mener, at Forudsætningen for Forbudet maa være, at der er en nøje Tilknytning mellem Stillingen og det vedkommende Bierhverv.

Hvad det i Stykke 5 omhandlede Forhold, Tjenestemænds Stilling til Udøvelse af Forretnings- eller Næringsvirksomhed, angaar, har vi jo nu nedsat en Næringslovskommission, der optager hele Spørgsmaalet om Retten til at drive Næringsvirksomhed til Drøftelse. I Lovforslaget om Læringsforholdet finder vi en Paragraf, i hvilken det hedder, at for at man skal kunne holde Lærings, skal man opfylde de og de Betingelser. I Lighed hermed mener vi, at der i en Næringslov ogsaa maa være Bestemmelser om, at de og de Betingelser skal opfyldes, for at man skal kunne løse Borger-skab. Derfor vil jeg, hvis dette Spørgsmaal ikke kan finde nogen Løsning i det foreliggende Lovforslag, hvad der efter den Stilling, som er indtaget af Socialdemokratiet og Venstre, ingen særlig Udsigt er til, haabe, at man indenfor Næringslovskommissionen kan finde Regler, som kan være almengældende for alle Statsborgere i vort Land, idet vi fra vor Side fremfor alt ikke ønsker Klasselovgivning af nogen som helst Art.

Vi skal fra vor Side søge at bekæmpe de Ulemper, som klæber ved den nugældende Tjenestemandsløvs. Jeg kan slutte mig nøje til det af Venstres og Socialdemokratiets Ordførere udtalte, idet vi ønsker

at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, at saaledes som Tjenestemandsløvens § 44 er affattet, mener vi, at denne Bestemmelse kan administreres saaledes, at der ikke skabes illoyal Konkurrence til nogen Side, og at ingen Tjenestemand kan komme til at modtage et Bierhverv, der kan være til Skade for hans Stilling som Tjenestemand.

Vi gaar altsaa til Bedømmelsen af dette Lovforslag med det Formaal for Øje at faa indført saadanne Regler, at enhver ved, hvilke Vilkaar han har at leve under.

Gamborg: Ogsaa mit Parti ønsker, at der maa blive faste Regler for Embedsmændene paa de Omraader, som det foreliggende Lovforslag omhandler. Der er selvfølgelig mange Hensyn at tage, naar den Sag skal afgøres. I mange Tilfælde er det paa Forhaand udelukket, at der kan opstaa Konflikt mellem Embedsstillingen og Embedsmandens private Interesser, men paa den anden Side er det nødvendigt at forhindre, at saadanne Konflikter fremkommer.

At Lovforslaget, som det foreligger, her har truffet det rette, er jeg ikke ganske sikker paa. Der er i det adskilligt, der trænger til Overvejelse, og navnlig synes jeg ligesom ærede tidligere Talere, at Nævnet maa være ganske overflødig. Men mit Parti ønsker i alt Fald Sagen underkastet en velvillig og grundig Behandling i et Udvalg, og dette skal jeg hermed anbefale.

Kayser: Idet jeg i det væsentlige kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremkommet fra de foregaaende Ordførere, og navnlig under Hensyn til, at Sagen jo skal underkastes Behandling i et Udvalg og derefter atter vil komme frem til Prøvelse her i Tinget, skal jeg indskrænke mig til at pege paa, hvad der for os er det væsentligste i denne Sag. Det er naturligvis det, som i Lovforslaget er opført under Stykke 5: „Ingen Tjenestemand maa paabegynde en Forretnings- eller Næringsvirksomhed, forinden han hertil har modtaget Samtykke fra det i Stykke 4 omhandlede Nævn“. Dermed vil jeg ikke paa nogen tænkelig Maade have sagt, at det forekommer mig, at Afgørelse ved Nævn er at foretrække, jeg synes, at man maatte